

[Niels Helveg Petersen]

det hensigtsmæssigt eller gavnligt for det nordiske samarbejde at overgå til den valgmetode, som SF skitserer.

Den største tjeneste, vi i disse år kan gøre den folkelige tilslutning til det nordiske samarbejde, er måske nok at styrke samarbejdet på TV-området. Det er en sag, som vi ved lejlighed, forhåbentlig inden så længe, får mulighed for at diskutere her i folketinget. Det vil kunne medvirke til at skabe den folkelige interesse omkring de nordiske lande og de nordiske sprog, som vi anser for at være overordentlig værdifuld.

Honoré (KrF):

Nordisk Råd er som fremhævet af de tidligere talere meget forskelligt fra Europa-Parlamentet. Derfor er det ikke nogen god idé, at man, fordi der bliver direkte valg til Europa-Parlamentet, også vil indføre det for Nordisk Råds vedkommende. Nordisk Råd er netop ikke nogen overnational organisation, men et kontaktorgan mellem parlamentarikere fra de forskellige nordiske lande. Derfor vil indførelse af direkte valg til Nordisk Råd, hvor det ikke bliver udelukkende parlamentarikere, der kommer, og hvor det ikke vil blive karakteriseret som et samvær mellem parlamentarikere, ikke styrke Nordisk Råd, men tværtimod svække Nordisk Råd.

Hvis resultatet af SFs forslag i realiteten vil være en svækkelse af Nordisk Råd, så kan man spørge: hvad er det dog for tungvejende politiske motiver, der kan ligge bag SFs forslag om en svækkelse af Nordisk Råd? Jeg stiller dette spørgsmål til SF; måske kan vi få en forklaring af SF. Nogle af de tidligere talere har været inde på, at denne ødelæggelse af Nordisk Råd formodentlig må have sin årsag i indenrigspolitiske forudsætninger hos SF, men for mig at se har SF endnu en gang med dette forslag demonstreret, at SF er partiet uden udenrigspolitik.

Ib Christensen (DR):

Jeg vil gerne takke SF for dette forslag, som vi helt og fuldt kan støtte. Jeg vil sige vedrørende punkt 10 i forslaget, at man kan diskutere det taktisk kloge i at tale om udvidet kompetence til Nordisk Råd, når der blæser den kolde vind mod det nordiske samarbejde, som denne forhandling viser at der gør i dette folketing, og hvor der også i

andre nordiske lande kan være nogen skepsis.

Det væsentligste, jeg gerne ville sige, er, at man kan diskutere, om ikke man skulle have givet forslaget en anden form, således at det princip, man byggede sit forslag til folketingsbeslutning på, var, at retsgrundlaget for Nordisk Råd blev ændret således, at det eller de nordiske lande, der måtte ønske det, havde lov til selv retmæssigt at gennemføre direkte valg. Som det er påpeget, er der jo ikke andre lande, der i og for sig har ytret umiddelbar sympati for tanken. Det, jeg har hørt fra journalister i Oslo, såvel som det, jeg har læst korrekt gengivet i aviserne, har gået ud på, at man fra de øvrige nordiske landes side har sagt, at det ikke var et problem for dem, men det var måske et dansk problem.

Dermed har man antydnet – uden i øvrigt at blande sig – at man måske godt kunne forstå, at det kunne være et problem. Og det er jo netop det, der er sagen. At Danmark er medlem af EF og nu har fået direkte valg til EF-Parlamentet, er det, der er det centrale problem. Det er det, der gør, at man må overveje og efter min og mit partis mening også gennemføre direkte valg til Nordisk Råd og gøre det i den form, at man beder de andre om lov til, at Danmark kan gøre det, hvis vi ønsker det, uden at der deri ligger, at man skal forudetablere enighed mellem alle 5 nordiske lande om direkte valg, for det er ikke deres problem. Det er ikke deres problem, at deres land trækkes i sydlig retning. Det er ikke deres problem, at EF gang på gang forhindrer det nordiske samarbejde i at udvikle sig på område efter område.

Jeg lagde, da jeg talte i Nordisk Råd forleden dag, vægt på det danske synspunkt, men jeg lagde også vægt på, at når der står i Ministerrådets handlingsprogram for Nordisk Råd, at man skal styrke den folkelige opslutning bag Nordisk Råd, og der taler om forbindelser til faglige organisationer, erhvervsorganisationer, folkelige organisationer osv., hvad vil så være mere naturligt, end at man laver den styrkelse, som direkte valg til Nordisk Råd ville være?

Det er i øvrigt ejendommeligt at høre, at den argumentation, man har ført frem om, hvor umådelig vigtigt det var at få direkte valg til EF-Parlamentet for at styrke EF-Parlamentet, nu pludselig bliver vendt hundrede procent om, således at det nu vil være